

Şiirler

YALNIZLIĞIMA
DOKUN

AHMED GÜNBAY YILDIZ

Yalnızlığıma Dokun için birkaç renkli söz...

Bu konuda birkaç renkli sözün söylenmesi gerekiyorsa...

Edebiyat, sınırları belli olmayan alan! Kimin, hangi ölçüde başarı sağlayacağı kestirilemez.

Şiir aşkıyla başlamıştım edebiyata... Kirpiler yavrusunu “pamukçuğum” diye severlermiş ya... Ben de mısralarıma o günlerde “lirikçiğim” diyordum.

Üç yüz atmış adet şiirim vardı. Hekimoğlu İsmail abi ile Kurtuluş sırtlarında oturan bir arkadaşın evinde karşılaşmıştık. *Minyeli Abdullah* romanı yayın dünyasına yeni katılmıştı ve adından çokça söz ettiriyordu.

Yıl 1978, aylardan Eylül'dü...

Ona şirlerimin varlığından bahsederken, hiçbir fikir belirtmeksizin susup dinlemişti.

“Roman,” dedi, “öylesi bir çalışmanız da var mı?”

Çiçekler Susayınca ve *Yanık Buğdaylar*'ı yazıp bitirmiştim. Onlardan söz edince sevinmişti. “Birazdan İstanbul'a dönüyorum, garajlara kadar benimle gelebilir misin?” diye sordu, “Memnuniyetle,” dediğimi hatırlıyorum.

Misafir edildiğimiz evden birlikte ayrılmıştık. Dolmuşa, otobüse gerek duymadan, bir saati aşkın yol yürümüştük garajlara kadar. Ona *Çiçekler Susayınca*'yı heyecanla anlatmıştım yol boyu. O da heyecanlanmıştı.

Otobüsünün sefer vaktine çok az bir zaman kalmıştı. Bir sonraki otobüs için değiştirdi biletini ve bitirinceye kadar dinledi beni. O an neler düşündüğünü bilmiyorum. Bana, “Şimdilik şiiri unut ve *Çiçekler Susayınca*’yı bana yetiştir...” dediğini hatırlıyorum.

Öyle yapmıştım. Susamışlığa bir su gibiydi, *Çiçekler Susayınca*’nın gazetede ki tefrikası...

Peşinden *Yanık Buğdaylar*, başka bir gazetede tefrika edilmeye başlamıştı ve çok güzel tepkiler alıyordu. İلمي Araştırmalar Yayınevi’ni kurup önce *Yanık Buğdaylar*’ı ve hemen peşinden *Çiçekler Susayınca*’yı kitaplaştıırıp edebiyat dünyasının safına katmıştık.

Bir gün evimize misafir olup bana şiirleri sordu. A4 kâğıdına daktilo ile yazdığım şiirlerin üç yüz atmış adedinin tamamını ona bir dosya halinde sunmuştuım.

Suskun bir hali vardı onları okumaya çalışırken... Nihayet bana baktı. Hüzünlüydü...

“Her şairin ve her şiirin yüreğe dokunan bir gücü vardır... Yapamamışsın, bunlar olmamış, demiyorum. Sana bambaşka bir sorum olacak, onu cevapladıktan sonra konuşsak daha iyi olmaz mı?” dedi, “Kabul,” dedim.

“Günümüzde ve geçmişimizde bize tercüman olan çok güçlü şairler ve şiirler mevcut ancak ilmi, ahlaki, duygusallığı, maneviyatı, hakkı ve haksızlığı anlatabilen bir dalı var edebiyatımızın, o da romandır,” dedi.

“Aynı çilenin hamalıyız, benimle ideallerimizi paylaşacağımız yolu sonuna kadar birlikte yürümeye var mısınız?” diye sordu.

“Evet abi,” dediğimi hatırlıyorum.

“Sonuna kadar, dediğine göre sözde sadakat vardır,” dedi ve elindeki dosyayı parçalamaya başladı. Onları yırtarken, bir yandan da gözlerimin içine bakıp gülümseyordu.

O gün bütün şiirlerimi yırttı ve bana, “Roman,” dedi. “Beni bu yolda yalnız bırakma, bu saha öksüz...”

Kızmamıştım ona. Birlikte kurduğumuz İlmî Araştırmalar Yayınevi’ni başka bir idaeal için kapatıp, Türdav Yayınevi’ni bize teklif getirenlerle hayata geçirmiştik. O hikâye tam sekiz yıl sürdükten sonra, yükselişin ihtişamı bazılarının başını döndürünce ikimiz de oradan ayrılıp 1982 yılında Timaş Yayınları’nı kurmuştuk.

“İdeal” denilince akla başka şeyler gelmesin. Bizim idealimiz; vatan, barış, bayrak ve maneviyattı...

Bir gün bana sohbet esnasında sormuştu, “Hâlâ şiir yazıyor musun?” diye.

“Evet,” derken gözlerine bakmıştım.

“Kitap olacak kadar var mı?” dedi.

“Var,” dediğimde, “Getir yayınlayalım,” deyince gül-müştüm. Ona, “Yırtmak için mi?” diye sorduğumda, “Hayır, ciddiğim,” demişti.

“Abi, hani roman yazarak tek yönde yürüyecektim?”

“On adedi aşkın romanın oldu. Şiir de gerekli,” demişti.

“Şimdi ne değişti?” diye sordum.

“Yırttığım şiirler, heva ve hevesten ibaretti, hayata duruş stiline tezat teşkil ediyordu. Romanlarının sayfalarında konulara renk katan şiirler kullanmaktasın.

Kalemin o dalda da aynı olgunlukta, artık şiirlerini de yayınlayabiliriz,” dedi.

Bahçemde Hazan, Al Yüreğim Senin olsun ve diğerleri...

Şu an, altı kitabımdan seçtiğim şiirlerle birlikte, son şiirlerin onlarla buluştuğu bir gönül buketini sunmak istiyorum okurlarıma...

Timaş gönül yurdumuz olmuştu, Hekimoğlu İsmail abiyle...

Şimdi o yok aramızda. Onun kendi düşüncesiyle yetişen oğlu Osman Okçu yönetiyor şirketi. Osman, yönetim kurulu başkanı, ben şirketimizin kuruluşundan günümüze kadar değişmeyen yönetim kurulu üyesiyim.

Bütün şiirlerimi tek kitap haline getirdim, Osman Okçu'ya bahsettiğimde o, *Yalnızlığım Dokun* ismini çok sevdi...

Hekimoğlu İsmail abiyi rahmetle anarken, *Yalnızlığım Dokun* kitabının baş sayfasında yerini alan, onun için yazdığım şiiri, elli yıllık yol arkadaşlığımızın anısına armağan ediyorum...

YALNIZLIĞIMA
DOKUN

GÖNÜL ELÇİSİNE

*O abi, ben kardeş, hayat yolunda...
İdeal savaşı elli yıl sürdü...
“Cennet var,” diyordu yolun sonunda,
Zafer muştusuyla Hakka yürüdü...*

*Gönül dünyasında bitmezdi savaş...
Hikmet elçisiydi, sadık arkadaş...
Edep dünyasının hicaplı süsü,
Bir yetim ağlasa gülmezdi yüzü...*

*Yoktu dünyasında ne tambur ne saz,
Dudağı tekbirde, kalbinde niyaz...
Severdi derdini, İslamsa eğer,
Ona dua, selam her şeye değer...*

YALNIZLIĞIMA DOKUN

*Aşkın her makamını sürgün yüreğimden sor.
Seviyorken ayrılmak, vatansızlık kadar zor...*

İFFET GÜLÜ

*Leyla odur, iffet gülün soldurmaz,
Mecnun o ki, Leyla sırrın sızdırmaz...*

HÜZÜN YAZAR

*Hüzün yazar ayrılığın gecesi.
Yüzdeki sivilce simayı bozar...
En lirik şiirin eksik hecesi,
Şairin kalbinde intizar yazar...*

ISSIZLIK

*Efsunlu bir ıssızlık var bakışlarında,
Veda seremonisinde davranışların...
Sitem kurşunu var, gönül nakışlarında,
İntizar eyleminde hilal kaşların...*

GÖZLERİN

*Şu an nutkum tutuldu, hüznü gördüm seni yâr!..
Gözlerin aklım kadar karışık, söyle neyin var?
Cevretme, vuslat bekleyen kalbe yas tutmak zarar..
Ömrün, yalnızlığın hikâyesi benzin sonbahar...*

LEYLA

*Hiçbir duygu sevdirmezdi âlemi,
Eserin sahibi sen olmasaydın...
Hiçbir parmak yürütmezdi kalemi,
Yaz, emrini veren sen olmasaydın...*

*Aşk bestesin yapamazdı bu devran,
Rahman'ı zikreden kul olmasaydı.
Olmazdı samanlık sevene seyran,
Gönülden gönüle yol olmasaydı...*

*Leyla noksan şerh ederdi evreni,
Mecnun'u kavuran çöl olmasaydı...
Hangi ateş kül ederdi Kerem'i?
Aşkın doğasında kor olmasaydı...*

ONUN

*Yazık etmesen gönül, bu ömür sonsuz değil...
Kim kalmış şu dünyada, Kâinat Onsuz değil...
Gün Onun, devran Onun, bütün âlemler Onun...
Rehberin Kur'an olsun, Cennet umutsuz değil...*